

Ježiš-pravý človek (sv. Atanáz)

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 13. január 2011 21:22

Apoštol hovorí, že „Slovo sa ujalo Abrahámovho potomstva. Preto sa vo všetkom muselo pripodobniť bratom“ a vziať si telo podobné nášmu. Práve preto je tu Mária: aby si ho z nej vzala a ako vlastné obetoval za nás. Písmo spomína pôrod a hovorí: „Zavinula ho do plienok“, blahoslaví prsia, ktoré on požíval, a spomína aj to, že priniesli zaňho obeť ako za prvorodeného. A Gabriel jej obozretne a múdro hovorí. Nepovedal jednoducho „v tebe“ sa narodí, aby si nik nemohol myslieť, že telo bolo do nej vložené zvonka, ale povedal „z teba“, aby všetci verili, že to, čo porodila, z nej povstalo.

Práve o to išlo, že si Slovo vzalo našu ľudskú prirodzenosť, prinieslo ju na obeť a celkom ju zničilo. Potom nás odialo svojou prirodzenosťou. A tak mohol Apoštol povedať: „Toto porušiteľné telo si musí obliecť neporušiteľnosť a smrteľné si musí obliecť nesmrteľnosť.“

Ale to nie je len výmysel, ako hovoria niektorí. Nie! Spasiteľ sa naozaj stal človekom, a tak spasil celého človeka. Naša spása naozaj nie je nijaký prelud a netýka sa len tela; v Božom Slove bol spasený celý človek, teda aj duša aj telo.

Ježiš-pravý človek (sv. Atanáž)

Napísal Balek Robert

Štvrtok, 13 Január 2011 21:22

Z Márie podľa Písma vzišiel človek s pravou ľudskou prirodzenosťou, preto pravé bolo aj Pánovo telo; bolo pravé, pretože bolo také isté ako naše. Veď Mária je naša sestra, lebo všetci pochádzame od Adama.

Keď Ján hovorí: „Slovo sa telom stalo“, treba to chápať tak ako iné podobné výroky. Tak napríklad Pavol napísal: „Kristus sa za nás stal kľatbou.“ Ľudské telo získalo zo spoločenstva a zo spojenia so Slovom nesmierne bohatstvo: zo smrteľného sa stalo nesmrteľné, zo živočíšneho sa stalo duchovné a hoci bolo utvorené zo zeme, prešlo cez nebeskú bránu.

Ale Trojica, aj keď si Slovo vzalo telo z Márie, je stále Trojicou, nepozná nijaký prírastok ani úbytok; je stále úplne dokonalá: Trojica, a pritom jeden Boh. A tak Cirkev hlása, že je jeden Boh, Otec Slova.

Z Listov svätého biskupa Atanáža
(Epist. ad Epictetum 5-9: PG 27, 1058. 1062-1066)